

Τῷ 1117 οἱ σεισμοὶ ἐξηκολούθουν ἐπὶ πολλὸν χρόνον συνεχεῖς καθ' ὅλην τὴν Λομβαρδίαν, τῷ δὲ 1128 εἰς τὴν Ἑλβετίαν.

Ἐταράχθη δὲ πᾶσα ἡ Εὐρώπη καὶ κατὰ τὸ 1145 ἐκὼν νικητικὸς σεισμοῦ. Ἡ Ἐϊστα, Ἀντιόχεια, Λαοδικεῖα, Τρίπολις καὶ ἄλλαι πόλεις τῆς Ἀνατολῆς καταδαρσίσθησαν τῷ 1157· ἡ δὲ Σικελία ἔπαθε τῷ 1159 καθὼς καὶ τῷ 1170.

Ἡ Κατάνη κατεστράφη τῷ 1173, δεκαπέντε δὲ χιλιάδες ἀνθρώπων ἐταφθησαν εἰς τὰ εἱρεῖά της.

Εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν μέρος τῆς ἐπαρχίας Δούραμ, ἀφοῦ ὤφθη τὸ πρῶτον, ἔπειτα ἐταπεινώθη μετὰ φοβεροῦ κρότου κατὰ τὸν Lacépede (Ἴσorp. τῆς Εὐρώπ.). Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ τῷ 1186 τῷ 1187 καὶ 1222 εἰς τὴν Ἰταλίαν· εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν τῷ 1289.

Κατὰ τὸν 11, 12 καὶ 13 αἰῶνα πολλοὶ τοιοῦτοι σεισμοὶ ἀπομνημονεύονται ὡς μετίσταντες τὴν Ἀνατολήν. Ὅθεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν καὶ Ἀσσυρίαν ἐφρονιύθησαν ὡς 700,000 κατὰ τὸν Mouradja d Ohsson.

Τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1336 σεισμός εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἐκρημίσθη πάλιν ἡ καθεδρῶσις ἐκκλησία.

Σεισμός εἰς Νεάπολιν τῷ 343 ἐξιστορηθεὶς παρὰ τοῦ Πετράρχου· ἡ θάλασσα ἐξορκωθεῖσα εἰς πολλὸ ὕψος κατεπόντισε πολλὰ πλοῖα καὶ πολλοὺς κατοίκους τῆς ἡρᾶς, ἔπεσον δὲ πλῆθος οἰκίων καὶ δημοσίων οἰκοδομημάτων.

Σεισμός εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ Ἰταλίαν τῷ 1346, 1347, 1348.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν τῷ 1348 ἐκρημίσθησαν κωδονοστάσια ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλα κτίρια.

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν καὶ Γερμανίαν ἔπεσον πολλοὶ πύργοι καὶ ἐκκλησιαὶ καὶ φρούρια.

Εἰς τὴν Διισταβῶνα τῷ 1356 σεισμός ἐπαναλαμβανόμενος ἐκ διαλειμάτων εἰς ἓν ὁλόκληρον ἔτος.

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν καὶ Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν τῷ 1394.

Εἰς πᾶσαν τὴν Εὐρώπην τῷ 1426.

Εἰς τὴν Τσακίαν τῷ 1454.

Εἰς τὴν Ἀπουλίαν καὶ Καλαβρίαν καὶ Νεάπολιν τῷ 1454 διάρχεια τριῶν ἡμερῶν, ἀπώλεια 100,000 ἀνθρώπων.

Εἰς τὴν οὐτὴν Νεάπολιν τῷ 1456 θορὰ καὶ πτώσις κτιρίων, θάνατοι 60,000 ἀνθρώπων. Τότε κατὰ πῶτον ἀνεράνη καὶ μία νέα νῆος· εἰς τὸ Αἰγαῖον (ἴσ. παρὰ τὴν Θῆραν).

Εἰς τὴν Βενετίαν τῷ 1503 οἱ Γερουσιασταὶ συνεδριάζοντες ἐροβήθησαν τοιοῦτον, ὥστε ἄνθρωποι ἐμῆκαν εἰς τὰ ἀλάτια καὶ ἀπεμακρύνθησαν εἰς τὸ πέλαγος.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τῷ 1508 σεισμός ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας. Τῷ 1509, ἐκρημίσθησαν κτίρια, ἐφρονιύθησαν ὡς 10,000 ἀνθρώπων. Ὅ τότε δυναστεύων Βασιλεὺς δραπετεύσας ἐκ τῶν ἀνακτόρων ἔστησε σκηνὰς εἰς τὴν αὐλήν, ὅπου καὶ ἔμενον. Ἐπειδὴ δὲ ἐξηκολούθει τὸ κακὸν ἀνεχώρησεν εἰς τὸ Διδυμότοιχον ὅπου καὶ κατοίκησεν ὑπὸ ἑλληνικὴν οἰκίαν. Ἡ θάλασσα πλημμυρήτατα ἔπνιξε 13,000 ἀνθρώπους εἰς τὰ παράλια τοῦ Βυζαντίου.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν τῷ 1530 τὸ δ.ο. Καρίβου ἐσχίσθη κατὰ μέσον.

Εἰς τὴν Λουσιτανίαν τῷ 1531 πολλὰ πόλεις καταστράφησαν, ἄνθρωποι ἐφρονιύθησαν, τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ Τάγου ὠθούμενα παρὰ τῆς θαλάσσης ἐκκλύσαν τὴν γῆν, ὥστε ἡ κοίτη αὐτοῦ ἐράνη ξηρὰ ὡς οἱ οὐρανοὶ· εὗρισκεν ἀπράλειαν, πάντες ὅμως κτείνοντες εἰς τὸ ὑπαίθριον τῶν πεδιάδων ὑπὸ τῆς κτηνῆς διαϊτώμενοι· τὸ δεινὸν ἐπικράτησεν δι' ὅλην ἡμέραν ἐκ διαλειμάτων.

Τῷ 1530 εἰς τὴν Κουμανίαν τῆς Ἀμερικῆς καταστράφη ὁχυρωμάτων καὶ πόλεων, καταποντισμὸς πολλῶν πλοίων.

Εἰς τὴν Κίαν τῷ 1536 μέγας ποταμὸς πλημμυρήσας καλιβρότησεν, ἀπέθανον δὲ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνθρώπων.

Εἰς τὴν Νεάπολιν τῷ 1537 καὶ ἐρεβῆς σεισμοῦ· εἰς εἰκοσι μῆνας. Νεῖοι πηγαὶ ἀνεπήδησαν, πολλοὶ δὲ ἄλλοι ἤρρανίσθησαν.

Εἰς τὴν Βατίλειαν τῷ 1538 εἰς δὲ τὴν Ἰταλίαν ἀνεράνη νέον βουνὸν monte di Cenero ἐπέλησθη ἡ λίμνη Lucrici πετρῶν, χρώματος καὶ σποδοῦ, ὥστε σήμερον ὑπάρχει τέλμα.

Εἰς τὴν Εὐρώπην τῷ 1545.

Εἰς τὴν Οὐγγαρίαν καὶ Ἑλβετίαν τῷ 1552.

Εἰς τὴν Κίαν τῷ 1556 ἐξήκοντα χιλ. λιμνὴ δὲ κατὰ τὴν γῆν κατεπόθη μυριάδες πολλοὶ ἀνθρώποι καὶ ζῶων ἄλλων ἐταφθησαν· πρὸς ἐξιλίωσιν τοῦ θανάτου αὐτεκράτωρ διεμοίρασε 600,000 χρυσῶν, ἀπέπεσε τὸς τυλακτιμένους, ἀνήγειρε καὶ πολυτελεῖ κτλ.

Εἰς τὴν Σικελίαν σεισμός 1503, εἰς τὴν Νικαίαν τῆς Ἰταλίαν τῷ 1564.

Εἰς τὸ Chili τῆς Ἀμερικῆς ἡ γῶρα κατεστράφη βουνὰ κατιγώστησαν, πλῆθος ἀνθρώπων ἐφρονιύθησαν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν, Ἀδελφίνιον, Καϊταρβόλον, Ἀδερικόν, τῷ 1579 θορὰ κτιρίων, θάνατος ἀνθρώπων καὶ ζῶων, τῷ 1580 εἰς τὰ Βορδγαλλία. Τῷ 1580 πλημμύρα τῆς θαλάσσης, πόλεις, οἰκίαι ἐγρονιύθησαν, ἄνθρωποι καὶ κτήνη ἐπνίγησαν, καθὼς καὶ πλοῖα αὐτῶν καταποντισθησαν. Εἰς τὴν πόλιν ἑρπύτων Παριτίων κατὰ μέρη μόνον ἐγένετο ἐπαίθησις καὶ κλονός.

Εἰς τὸ Περού σεισμός τῷ 1580.

Εἰς τὸ Πεδεμόντιον τῷ 1589 δῆρκετε δύο ἡμέρας κατεστράφησαν ἐπαρχίαι τῆς Ἑλβετίας, ἀποβρόχες ἐφρονιύθησαν, ἄνθρωποι ἐπνίγησαν εἰς τὰς κοιλάδας, βουνὸν ἐξήκοντα χιλ. ἐκρημίσθησαν πλῆθος κτιρίων, παρωχετεύθησαν τὰ ὕδατα πολλῶν λιμνῶν καὶ ἐπλημμύρησαν εἰς πεδιάδας ἐφρονιύθησαν ἀνθρώπων.

Ἄλλ' εἰς τὴν Ἀμερικὴν, μάλιστα δὲ τὴν μεγάλην Ἀσίαν, εἰς τὴν Ἰαπωνίαν καὶ Κίαν οἱ σεισμοὶ ἐπικρατοῦσι πολὺ συχνότεροι καὶ θλιβερώτεροι ὡς ἐφρονιύθησαν οἱ ἀνθρώποι δὲν ταράσσονται πλείονος παρ' ὅσον ἡμεῖς ἀκούοντες τὴν βροντὴν (Koenig). Διὰ τοῦτο αἱ οἰκίαι ἐκεῖ κατασκευάζονται χαμηλὰ καὶ ὡς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ ξύλων.

Κατὰ τὸ 1586 φοβερός σεισμός ἐβλάψε πολλὰ τῆς Κίαν. Πολλοὶ αὐτῆς πόλεις κατεγώστησαν.